

LENINA KAROGS

VISU ZĒMJU PROLETĀRIESI,
SAVIENOJĒTIES!

CETURTDIEN,
1986. GADA
14. AUGUSTA
Nr. 97 (5481)

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS
UN PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

Iznāk kopš
1950. gada aprīļa,
Maksā 3 kap.

Pārbaudām sociālistisko saistību izpildi

— Kā ir? Vai labs ceļš? — pa pusei pagriezies pret mani, jautāja V. Limanis. Jā, jautājums diezgan provocējošs, pie tam satur jau gatavu atbildi, jo iebilst nav ko. Ceļu daļas «Volga» raiti traucas pa Preiļu — Ančkinu līniju un mēs varam mierīgi vērot apkārtni, košos pilādži ķekarus, kas tik lieliski izceļas uz dzeltenās rugaines fona. Sevi nodomāju, ka šoferiem, vedot graudus uz elevatoru, nenākas ceļniekus ar stiprāku vārdu pieminēt. Bet, lūk, viņu kolēģi no autostacijas to darijuši ne vienu reizi vien. Pie tam — diezgan skaļi — divu rajonu mērogā. Uz ārkārtējo sapulci (tādu apzīmējumu tai devuši paši iniciatori) ieradās vadošās organizācijas — Jēkabpils autoparka — pārstāvji, partijas rajona komitejas rūpniecības un transporta nodaļas vadītājs, avīzes pārstāvis un, protams, 24. CRBP priekšnieks, mans šīsdienas ceļabiedrs — V. Limanis. Dienas kārtībā bija tikai viens jautājums — ceļu uzturēšanas kvalitāte. Jautājums, ar kuru tiešā saistībā ir, lūk, kāda rindīna no Preiļu 24. CRBP kolektīva sociālistiskajām saistībām 1986. gadam: «Autoceļu kvalitāti, salīdzinot ar 1985. gadu, uzlabot par 0,1 balli».

Nu, ko — ja balles, tad balles. Tādā sistēmā tad arī vērtēsim! Paņēmušā gada pirmajā pusē ceļu uzturēšanas kvalitāte saņēmusi 26,7 balles (šo vērtēšanu gadu no gada pastāvīgi veic Autoceļu un šoseju ministrijas pārstāvis un pārvaldes galvenais inženieris, šogad — 26,4 balles. Šīs trīs desmitdaļas balles arī kļuva par

īemeslu grūtai sarunai. «Pārtērējam degvielu, bet maksājam par to no savas kabatas; «krītam laukā» no grafika; kabinē sēdēt nav iespējams — zobi klab; pie pieturām tādas bedres, ka klāt piebraukt nav ko cerēt; izlietots jau vesela gada rezerves daļu fonds...» un tā tālāk.

Pārvaldes priekšniekam uz to

not Neteiksim, ka pārāk augstu cenu, bet tomēr — to par ceļnieku neizveicību maksāja autobusu vadītāji. Viens desmit, otrs septiņpadsmit, bet kāds pat trīsdesmit rubļus — par pārtērēto degvielu. Autobusus nebija iespējams vadīt atbilstoši grafikam. Piemēram, maršrutu Preiļi — Arendole 2 stundu 32 minūšu

šobrīd parādījušās bedres. Neskatoties uz to, ka atjaunots ticis pat ceļa pamats, kas neietilpst šī veida ceļa remonta tāmē. Tiesa, rūpīgāk gan varēja strādāt arī greideristi. Pa labi no mašīnas stiepjas nepārtraukts smilšu valnītis — acīmredzami, ka greiders veicis pārāk maz braucienu, Vārbūt nav paguvjis? Iespējams, jo, ja agrāk Līvānu iecirknī vien bija trīs greideristi, tad tagad nav neviena. Tā izpaužas konku-

nedrīkst taču izjaukt vai sagraut jau uzcelto!

Pa to laiku «Volgas» spidometrs skaita arvien jaunus kilometrus. Un par katru no tiem seko izsmelošs komentārs. V. Limanis sūrojas par sliktu grants un šķembu kvalitāti, par nepietiekamiem melno šķembu seguma limitiem. Ar nožēlu jākonstatē fakts, ka republikas Autoceļu un šoseju ministrija kārtējo reizi «nogulējusi» iesniegšanas brīdī pieprasījumiem jaunai tehnikai. Pašlaik apmēram puse tehnikas jānoraksta, taču — ar ko lai to aizstāj? Uzziņu, ka šovasar pārvalde krievu daudz veikusi, balstoties uz pašu iniciatīvu. Pie viņiem itin bieži griežas saimniecību, ciema padomju vadītāji, kuru lūgumi attiecībā uz ceļu kvalitāti iespēju robežās arī tiek izpildīti. Iespēju robežās... Jo tās nav bezgalīgas. Tāpēc lieku reizi labāk nesolīties, cērot uz «gan jau kaut kā». Spilgts piemērs tam — tilts pār Feimanku pie Ančkiniem, kura būvēšana krievu ielgusi.

Uzmanīgi un ne jau bez izpratnes klausoties priekšnieku, mani tomēr uzmacīgi «vajā» kāda frāze, ko izmeta viens no autobusu šoferiem: «Kur izbeidzas asfalts, tur sākas neceljs». Šerpi teikts, tas tiesa. Pēc pēdējām ziņām: sūdzības par ceļu nav ienākušas, taču arī laicnā ir kā uz pasūtījumu. Turklāt nedrīkst aizmirst, ko šajā pašā sapulcē teica Jēkabpils autobusu parka galvenais inženieris: «Ja agrāk jūsu ceļu pārvaldi mēs uzteicām kā paraugu mūsējam, tad tagad esam spiesti darīt otrādi». Tas ir brīdinošs signāls.

I. KOROLOVA

Kur izbeidzas asfalts ... jeb — cik izmaksā 0,3 vērtējuma balles

visu nebija ko iebilst. Atlika viens: solīt stāvokļa uzlabošanu. Tad sākas karsts darba laiks. No atvaļinājuma tika atsaukti greideristi, uz ceļiem tika izsūtīta visa tehnika, laudis dažreiz pat neiegriezās mājās pārnakšņot. Vārdu sakot, sākās šturmešana.

Zinot to visu, arī es tomēr nevarēju noturēties un uzdevu jautājumu:

— Bet vai tiešām to, kas notika uz ceļiem pēc triju dienu lietavām, nekādi nevarēja paredzēt, tātad — novērst? Lietus pie mums taču parasta lieta, jo nav jau Sahāra...

— Mūsu pienākums ir paredzēt visu — ne tikai ilgstošas lietavas. Tāpēc jau mēs strādājam. Uzsvēru — pienākums, tikai, par nožēlošanu, šoreiz mēs to neizpildījām.

Katrā ziņā atbilde ir vismaz godīga. Bet tāda atzišanās, juristu valodā runājot, mikstina vainu. Taču nespēji to pilnībā attais-

vietā vadītājs varēja veikt tikai triju stundu laikā. Un ne jau paldies par to teica pasažieri, kuriem bija jābrauc tālāk.

Un tagad — vārds ceļniekiem! So piecgrādi organizācija uzsākus tehniski spēcīga (no ceļu uzturēšanas viedokļa). No norakstītajiem pieciem KRAZIEM samontēti trīs tikpat kā «jauni» (piezīmēsim, ka viena tāda mašīna aizstāj trīs ZILus). Labs atspāids ir arī tie divi norakstītie, bet darbspējīgie MAZI. Tikai viena neilme — karjeri atrodas tālu. Lielākoties tie ir Aglonā vai Rušonā, un smiltis vai granti nākas vest pa 40 — 50 kilometriem. Šķembaš javed pat no Jēkabpils un Pļaviņām, kas arī nav tuvu. Tā ceļnieki nonāk laika trūkumā, darbi izmaksā dārgāk. Un tik daudziem rajona ceļiem vajadzīgs kapitālais remonts. Piemēram, Iecirknī Rožupe — Vārkava. Ne tik sen piecos tā kilometros veikts kārtējais remonts, taču jau

rence ar rūpniecības uzņēmumiem. Tikai jāteic, ka kadri — tā ir organizācijas Iekšējā lieta. Un tas, kurš tos meklē, galarezultātā arī atrod.

Arī šoreiz mēs nespējam apiet tik pierasto tēmu par tiem, kuri «palīdz» ceļu remonta viriem (laikam jau tāpēc, ka tādas «palīdzības» sekas ir pārāk labi redzamas). «Vai tad tas ir asfalts?» — es nenoturējos un uzprasīju, kad mēs braucām gar Vanagiem. Te kolhoza tehnikā asfalta segumu pārvērtusi līdz nepazīšanai. Dīmežēl ne tikai te, Taisnība ir pārvaldes priekšniekam: kad ceļ darbnīcas, laikus jāpadomā arī par piebraucamajiem ceļiem. Ipaši kāpurķēžu tehnikai. Pie tādiem «palīgkiem» bieži vien pieskaitāmi arī celtņi (sovhoza «Rudzāti» centrā), melliatori, bet tagad arī gāzes vada būvētāji ar savām ļaudīgajām «Tatrām». Ceļot ko jaunu,

Raža — 86: tempus un kvalitāti!

Pārskats

par graudaugu novākšanu,
zemes aršanu un
linu plūksanu
Līdz šā gada 13. augustam
(pēc RARA dispečerdienesta
datiem procentos)

Saimniecība	Novākts graudaugu	Apstris zemes	Noplūks linu
«Krasnij Oktjabrj»	73	96	53
Raiņa	64	100	47
K. Marksa	64	68	5
Lenina	63	93	14
M. Gorkija	59	100	43
«Sarkanā ausma»	57	68	7
Oškaina	55	100	16
«Vārkava»	53	88	27
«Zelta vārpa»	53	79	*
Dzeržinska	53	71	15
Kirova	50	100	34
«Sīlukalns»	50	86	36
Aglonas p. s.	48	95	*
«Rīts»	46	104	*
«Dzintars»	43	68	31
«Nākotne»	42	85	15
Suvorova	41	93	38
«Dubna»	39	60	24
Rudzātu p. s.	35	75	*
Rušonas p. s.	33	72	*
RAJONA	50	84	28

*) — nav plāna

Līdz 15. augustam ar rapsi bija jāapsēj vismaz 1 000 hektāru. Paņēmušā esam pieveikuši tikai 418, kaut gan kopumā saimniecību vajadzību nodrošināšanai jāapsēji minimums 1 200 hektāru. Kolhozā «Dubna» iesēti 60 hektāri, bet «Sarkanajā ausmā» paņēmušā — ne simtdaļa. «Zelta vārpa», «Rīts», Kirova kolhoza, Aglonas padomju saimniecībā tikko pievarējuši desmit hektārus. Pēdējais laiks apstēriņānotās plātibas.

Sajās dienās gandrīz viss saimniecību transports norīkots graudu pārvadāšanā. Automašīnas nepārtraukti ripo starp kombainiem uz lauka un kalnēm. Kolhozā «Rīts» tās ir trīs, atrodas Brūveros.

Augusta dienās karsti arī svērejai Martai Aidukai (1. attēls). Jau trešais gads, kopš viņa ir pensijā, taču mājās nepaliek. Ipaši jau plaušas reizēs.

— Principiāla, ļoti precīzi nosver graudus. Ne gramu nepieļiks klāt un arī «nenoraus». — sacīja kolhoza priekšsēdētājs Vladislavs Vaivodis.

Bija vēls vakars, bet saule ioprojām cepināja kā dienasvidū. Un kombainieri strādāja. Pārī svaru platformai ik brīdī virzījās automašīnas ar kravu. Nojumē, kur darbojās svēreja M. Aiduka, nāca šoferi, pavēstīdami, no kura lauka un kādi graudi atvesti.

Pirmajā kaltē saimnieko divi jauni puļši — meistars Alberts Lazdāns un viņa palīgs Henrihs Skapars (2. attēls). Mainās vienošanās, ka parocīgāk ir katrai strādāt pa diennaktij (no viena vakara līdz otram). Kopā ar palīgiem maina izzāvē 70 — 80 tonnas graudu. Sajā kaltē viss iepriecināja ar kārtību, vienmērīgi strādā mehānismi.

Ipaši uzdevumi Jānim Svirkstam (3. attēls). Viņa traktors kā atspole braukā starp visām trim kaltēm. Pārvadā visu, kas steidzami vajadzīgs.

Jāuzsvē, ka darbs kaltēs organizēts efektīvi. Un tas nosaka vispārējo noskaņojumu labības novākšanas kampaņā: lietišķs, enerģisks, mozs. Jāizmanto labais laiks, ko dāvājis augusts. Saimniecībā pie Daugavas uzskata ka darbs šogad rit organizētāk, ir ražīgāks un kvalitatīvāks.

A. RANCĀNS
AUTORA foto

Nakts maiņa ir savā vietā

Satumsa ātri, un augstu debesis iemirdzējās zvaigznes. Bet nupat vēl viss bija apmācies, klāda pelēki lietūs mākonī. Devīgām šaltim nolija tūlīt pēcpusdienā, pārtrauca kombainieru darbu. Tagad visi kolhoza laudis atpūtās, tikai šur tur loģos vēl spīdēja gaisma. Klusi un mierīgi bija pie kaltes, kas atrodas Teilānos, — visas durvis noslēgtas, loģi tumši. Kā vēlāk noskaidrojās, sarkar ar lietu kombaini pēcpusdienā nebija varējuši izbukt, meistari atvestos graudus paguvuši izzāvēt jau līdz vakaram. Uzmanību pievērsa svaru kolekcija. Nojume sašķobījusies un grasās sabrukt, svāri izņemti un nolikti malā. Netālu no tiem stāv tagad darbojošies svāri, kā arī pavisam jauni, vēl neuzstādīti. Vai nav par daudz vienā vietā? Turklāt visiem kastēs ar mehānismiem un atsvariem vaļā — ej un grozi, kā gribi.

Linu kaltē pie cūku fermas Bernānos durvis aicinoši bija vaļā, pa tām plūda spilgta gaisma. Te grīda noklāta ar pogaļām, kuras jau krievu vien apzūvušas, no spraugām grīdā vējo karstais gaisms, aiz sienas rūc četri gaisa uzsilītāji. Bet kur tad meistars? Tur jau viņš nāk. Kaltē esot par karstu, kombaina kabinē vēsāks. Viņš te saimnieko nesen, pastāvīgs darbs esot sargāt cūku fermu. Iepazināmies — Antons Dūda.

— Linu pogaļu kalte darbojas divās maiņās, — viņš pastāstīja. — Tagad, kamēr uz lauka strādā kombaini, zāvējam un apkuļam pogaļas. Kuļ tās ar graudu kombainu mehānizatoru Konstantīns Seržants. Pelavas savācam un vedam uz fermu — aplietas ar verdošu ūdeni, tās ir laba barība.

Kaltes meistars parādīja savu saimniecību, pasūkstījās, ka trūcis masas, lai varētu noklāt visu grīdu — durvju priekšā palicis neliels brīvs laukumiņš, kur siltais gaisms vēlti iziet atmosfērā. Ja neskaista šo trūkumu, tad nekādu pretenziju pret darbu nebija. Klājies līdz svētdienas rītam pulksten 11.00, kad darbu sāks plūcēji un būs jāatbrīvo vieta, tiks sacelsts un sāksis apkult.

Nakts klusums valdīja pie graudu kaltes, kas atrodas pie Sīļu kapiem. Tā ir mazaudīga, celta ļoti sen atpakaļ un, šķiet, veic tikai palīgfunkcijas. Tovakar atgādījis lūzums, kalte apturēta līdz svētdienas rītam. Steidzama darba nebija. Toties līdzās, kur paceļas modernāka, plašāka kalte, darbs ritēja pilnā sparā. Dienā, kad no laukiem nāk labības kravas, te ir pulka cilvēku: palīdz laukkopēji, vecāko klašu skolēni. Nakts maiņa ir viens pats meistars Voldemārs Opolaiss. Viņam ir vēl palīgs, kas nomaļna. Kolhozā četras graudu kaltes, katrā strādā pa divām maiņām, katras dežūra ilgst diennakti, un katrā ir divi atbildīgie.

Graudi no kombainiem pēdējā laikā nākuši ar palielinātu mitrumu, kalte nespēj strādāt ar pilnu jaudu. Tomēr diennakti 48 — 50 tonnas izzāvē.

— Tagad strādājam galveno kārt pie tiem graudiem, ko kolhozs sūta valstij. Darbs ir atbildīgs. Drīz, pulksten četros no rīta, būs klāt pirmā automašīna. Dienā sagatavojam un uz Daugavpili aizsūtām četras piecas kravas, — pastāstīja meistars.

A. RANCĀNS,
rajona preses grupas priekšsēdētāja vietnieks

Pārkārtošanās: jāsāk pašiem ar sevi!

„Uz to balstāties“

Troksnis un kņada būvaukumā ne vienmēr ir augstu tempu un labas kvalitātes pazīme. Bieži vien pat otrādi — nervozitāte liecina par sasteigtību, «šurmēšanu». Toties Medvedeva saimcībā — klusums un miers. Ir laiks pat pamieļoties ar līdzās augošās ābeles augļiem. Tā sanācis, ka laudis apsteiguši tehniku un nedaudz jāpagaida, kamēr buldozers attīrīs vietu nākamajai būvbedrei. Kolhoza «Krasnij Oktjabrj» centrālajā ciematā tiek likti pamati desmit Līvānu EMBK tapušām mājām. Saimnieciskā kārtā darbus veic kolhoza būvbrigāde Grigorija Medvedeva vadībā. Šo stipro, uzticamo celtnieku kolektīvu veidojis pats brigādiēris, Tiesa, zināmā mērā var teikt, ka uz SCO rēķina, no kurienes vairāki cilvēki atnāca līdzīgam brigādiērim. Vai pārvilināja? Diez vai, jo slīknam brigādiērim cilvēki jau nesekotu. Bet Grigorij Medvedevs, kā man viņu raksturoja kolhoza, ir dzelzs vīrs. Runā, liekas, kā ar cirvi skalda. Un galvenais — neatzīst nekāda veida šurmēšanu, bet strādā pēc principa «labāk mazāk, toties labāk». Alkst un prot saskatīt perspektīvu. Ar abām rokām viņš ir par akordarbu. Brigādē ieviesis negrozāmu «sauso» likumu.

— Bet kā gan savādāk? Uz to taču balstāties: kārtība un disciplina pirmām kārtām, — saka brigādiēris.

Savukārt, lūk, ko par brigādi teica kolhoza priekšsēdētājs. Sociālistiskā Darba Varonis Romualds Kavinskis:

— Sajā kolektīvā man patik

tā saliedētība, koleģialitāte iekšējo problēmu risināšanā, elastība. Kaut vai tāds piemērs: gadus divus atpakaļ brigāde vienbalsīgi izslēdza no sava sastāva disciplīnas pārkāpēju. Ko padarīši, brigādes lēmums — likums. Pārcēlām viņu uz laukpībi. Pēc neilga laika viņš tomēr prata pūšus apvārdot. Svēti solījās laboties, lai tikai pieņem atpakaļ brigādē. Soreiz vēl noticēja, pieņēma un ...apdedzinājās. Toties tagad nolēma gāļi un negrozāmi: pirms uzņemt savā kolektīvā jaunu locekli, «septiņreiz nomērit».

Sobrid Medvedeva brigādei papildinājums nav vajadzīgs, jo šis kolektīvs izceļas ar augstu kadru stabilitāti. Pjotrs Tihonovs, Agejs Lazarevs, Fjodors Krasnopjorovs, arī citi brigādes locekļi ir isti sava aroda meistari, bez celtniecības un būvēšanas vairs nevar iztikt. Bet būvju kolhoza netrūkst. Nav jau joki lieta, ja vienas saimniecības celtnieki gada laikā spēji apgūt gandrīz miljonu rubļu kapitālieguldījumu. (Lūk, skatīt salīdzināšanai: šī gada plāns Preiļu SCO ir 3,1 miljons rubļu, Līvānu PMK — 2,7 miljoni rubļu.)

Pirms devos uz Medvedeva brigādi, man bija neilga, bet nopietna saruna ar kolhoza celtniecības inženieri Arkādiju Višņevski.

— Bija laiki, kad kolhoza celtniecības objektos par super-tehniku uzskatīja pat četrtonniogo autoceltni. Tagad tādu neviens pat neatceras. Kādreiz visatzītākās ciema autoritātes bija bārdaini veci vīri — vietējie namdari un galdnieki. Kaut viņu padomi

arī tagad lietj noder, tomēr bez mūsdienīgas, jaudīgas tehnikas šobrīd neuzcelt ne kluba un kantora ēku — istu ciema rotu, ne daudzstāvu dzīvojamās mājas, nedz arī kalti, lopbarības ceļu vai sarežģītus lopkopības kompleksus.

Patiesām, kolhozam «Krasnij Oktjabrj» gandrīz nav vajadzīga specializēto celtniecības organizāciju palīdzība. Turklāt tā pati Medvedeva brigāde kā eksperimentu apņēmies pa jaunam celt Līvānu mājas: ne tikai to pamatus un komunikācijas, bet arī sienas (pie tam pirmoreiz rajonā izmantojot gāzbetonu). SPMK atstājot jūsmāšanu un visus iekšējos darbus.

Pagrūti ir ar celtniecības materiāliem. Agrorūpnieciskais komplekss tos parasti iedala trešajā ceturksnī un itin bieži nepietiekami. Un maldās tie, kuri varbūt domā, ka kolhozam — ordeņa kavalerim — šai ziņā ir kādas īpašas priekšrocības. Seit celtniekiem ir tikai viena privilēģija

— būt avangardā. Bet to var panākt tikai ar nopietnu darbu.

Nesteidzoties, ar apdomu strādā Medvedeva brigāde. Taču modribu zaudēt nedrīkst, jo celnijaiem un atzītiem meistariem uz papēžiem arvien min jaunie speciālisti. Nesen izveidotajā brigādē, kuru vada Jānis Ābols, sapulcējušies isti entuziasti. Strādā ar «uguntiņu», radoši. Laiks rādīs, kurš kuru! Galvenais, lai valdītu veselīgs sacensības gars.

...Klusu ir kolhoza ciematā. Darba fronte — aiz tā sliekšņa. Tikai siltals vējš nes nogatavojušos graudu smaržu. Pa šo laiku tādā mānīgā klusumā tomēr dzimst tas, pēc kā tik ļoti līgojas ikviens lauku cilvēks — mājīgums, dzimta pavarda siltums. Uz pašu sviedriem bagātīgi slācītās zemes.

I. KOROLOVA

ATELA (no kreisās uz labo):
Stepans Bumažkins, Pjotrs Tihonovs, Grigorij Medvedevs.

J. SILICKA foto

APBALVOJUMI
MĀTEM

Pamatojoties uz PSRS Augstākās Padomes Prezidija 1944. gada 18. augusta dekrētu, Latvijas PSR Augstākās Padomes Prezidijā PSRS Augstākās Padomes Prezidija vārdā Preiļu rajonā apbalvojis: ar trešās pakāpes ordeņa «Mātes Slava» — kolhoznieci FEODOSIJU PETROVU, ar pirmās pakāpes «Mātes medaļu» — kolhoznieci LENU KOEGAROVU.

Zurnāls
„Žurnālist“
1987. gadā

It visur sabiedrībā jūtamas jaunās vēsmas, ko mūsu dzīvē ienesis PSKP XXVII kongress. Līdzī mainījušies arī preses uzdevumi. Drošākas, patiesākas kļuvas laikrakstu uzstāšanās, asāka un dziļāka kritika. Pārliecinošāk ieskanējušies televīzijas un radio raidījumi. Kā nostiprināt un attīstīt šīs jau lezīmējušās pārmaiņas? Par to pirmām kārtām arī rakstīs «Žurnālist» — 87.

Zinātniski tehniskā progresa paaugstināšana, pārkārtošanās ekonomiskajā un sociālajā sfērās, cilvēku psiholoģijā. Par to, kāda loma šīs procesos ir presē, jūs uzrunāsim «Žurnālist» lappusēs.

Kam un kā palīdzēs «Žurnālist»?

Zurnāls būs labs atbalsts korespondentu un redaktoru, fotokorespondentu un ārštata autoru, partijas darbinieku un propagandistu darbā. Partijas XXVII kongresa lēmumu propagandā laikrakstu un žurnālu redakcijās izsaukusi jaunu tēmu, rubriku un pavērsienu meklējumus. Radošās pieredzes apmaiņa noderēs visu izdevumu darbiniekiem. Savās pastāvīgajās rubrikās «Žurnālist» stāsta par žurnālistu profesijas noslēpumiem, par tās ētiskajām normām un meistarības sasniegšanas ceļiem. Lekciju un politinformāciju sagatavošanā liet noderēs raksti par kontrpropagandas jautājumiem.

Zurnāls nav domāts tikai žurnālistiem, jo prese taču ir mūsu dzīves spoguļis. «Žurnālist» palīdzēs jums pa jaunam, reizēm pat neapdomātā pavērsienā ieraudzīt un novērtēt to, kas jums apkārt. Jūsu sarunu biedri būs tie, ko esat parādūši redzēt televīzijas ekrānos, dzirdēt pa radio, kuru parakstus bieži sastopat laikrakstu slejās.

1987. gadā «Žurnālist» lappusēs jūs tiksit ar populāru televīzijas raidījumu vadītājiem: L. Voznesenski («Problēmas — meklējumi — risinājumi»), J. Černičenko («Lauku dzīve»), J. Beļančikovu («Veselība»), S. Kapicu («Acīmredzamais — netīcamais»), J. Semjonovu («Pēc virsības likumiem»), E. Rjazanovu («Kinoparāma»), A. Ivānovu («Smieklu lokā»).

Ar pārdomām par daļlīteratūras kritiku uzstāsies rakstnieki V. Astafjevs, A. Kims, V. Rasputins; kritiķi L. Aninskis, I. Dedkova, J. Surovcevs.

Savu viedokli par teātri, par teātra kritikas nozīmi izteiks Tautas mākslinieki M. Uļjanovs un I. Gorbačovs.

1987. gadā žurnāls «Žurnālist» piedāvā literāras piezīmes: jaunais par Čehovu — žurnālistu, par humoristisko žurnālu «Oskolki», kas, pēc rakstnieka domām, bijis viņa «literārais kristīšanas trauks», par žurnāla redaktoru N. Leikinu, kurš pirmāis atklāja Čehova talantu un kuru rakstnieks uzskatīja par savu «krusttēvu».

Pirmo reizi krievu valodā «Žurnālist» publicēs: mazpazīstamu Džonatāna Svifta pamfletus, T. Draizera, E. Hemingveja, Dž. Steinbecka un V. Folknera vēstules, pazīstamā šveiciešu rakstnieka Maksa Friša publicistikas izlasi.

Zurnāla lasīsiet angļu autora Hemmonda Innesa detektīvu «Marodieru krasts». Agatas Kristi stāstu «Slepavība pēc avīzes studinājuma». Vasilija Viktorova politiskā detektīvu «Persona non grata».

Zurnāla «Žurnālist» redakcija PSKP CK izdevniecība «Pravda»

Vēstis no rūpniecības uzņēmumiem

Darba vietu racionalizācija

Jau pavasarī Līvānu stikla fabrikā beidzās darbavietu atestācija. Tās rezultāti liecināja, ka vajadzīgs nopietns uzlabojums. No 286 fabrikā uzskaitītajām darba vietām atestēja 264, no kurām tikai atņemas pilnībā atbilda mūsdienu prasībām.

Izstrādāts un šī gada otrajā pusē sāks realizēt darba vietu racionalizācijas pasākumu plāns. Tajā ietverti uzdevumi, kas jāveic iecirkņiem un ceļiem laika posmā līdz 1990. gadam. Plānā norādīti izpildes termiņi, atbildīgās personas, kā arī ieguldāmo līdzekļu daudzums un gaidāmais ekonomiskais efekts.

Aplēses liecina, ka plāna realizācijai būs vajadzīgi apmēram divi miljoni rubļu. Taču ievērojams būs arī ekonomiskais guvums. Noskaidrots, ka jau šogad veiktie darba vietu racionalizācijas pasākumi dos 92,9 tūkstošus rubļu lielu ekonomisko efektu.

Lielākais vajrums darba vietu gaida ne tik daudz iekārtu uzlabojumus, bet gan pārmaiņas sanitāri higiēniskajos apstākļos. Protams, ka neviens neatnāks un stiklinieku vietā neko neizdarīs. Tāpēc, lai ieinteresētu fabrikā strādājošos pasākumu plāna izpildē, izstrādāts nolikums (par pamatu ņemts no Vietējās rūp-

niecības ministrijas saņemtais tipveida nolikums), kurā paredzēts, ka racionalizācija darbu apvienošanas kārtībā iesaistīsies gan Līvānu stikla fabrikas strādnieki, gan inženier tehniskie darbinieki.

Pirmie pie savu jauno uzdevumu risināšanas kārtā enerģētiski, gaidāmie darbi ļoti zināmi arī otrā ceha atslēdzniekiem. Iecerētais prasīs lielu nepieķāpību, neatlaidību, jo tikai tā iespējams strādājošajiem nodrošināt labus darba apstākļus un galarezultātā — augstas kvalitātes produkciju.

L. STRODE

Dubna pie Upmalas,
J. ZANDES fotoetide

Man kauns viesu priekšā

Nu jau ir sajucis skaits visiem tās dienas telefona zvaniem. Kad viss bija gaiā, zvanīja Aglonas dzelzceļa stacijas priekšnieks V. Mikulovs:

— Rakstīstiet avīzē?
— Domāju, ka jā.
— Bet par ko isti?
— Acīmredzot, sanāks par morāles tēmu.

— Vai ir vērts par tik nenozīmīgu lietu taisīt tik daudz trokšņa?

Patiesām, tagad tas viss izskatās nenozīmīgs, diemžēl daudz trokšņa sanāca tieši pašas Aglonas stacijas darbinieku rīcības dēļ.

...Telefona zvans redakcijas vēstulei nodalā ieskanējās ap pulksten vienpadsmitiem. Zvanītājs bija pilsonis Bors, leņingradietis, kurš vasaru, kā daudzi šīs pilsētas iedzīvotāji, pavada Aglonā. Bezgala uztraukts, taču skaidri un sakarīgi izklāstīja sakāmo. Sagaidījis vilcienu, kurš iepriekšējā vakarā atstājis Leņingradu un ar kuru vajadzējis ierasties viņa dzīvesbiedrei, taču sievietei neatbraukusi. Dabīgi, pārņēmis uztraukums un apjukums, ceļā taču var gadīties viss kas, un kā ikvienam citam līdzīgā situācijā pašmierinājuma domām par sajauktām stacijām jo spēcīgi laužās cauri satrauktas izteles radītas ainas par slimnīcām... Griezies pie stacijas priekšnieces, lūdzu zvanīt uz nākamo vilciena apstāšanās vietu, uz Daugavpili. Taču uz visiem

palīdzības meklējumiem tik vien skānējušas kā strupas atbildes — zvaniet pats, meklējiet pats, ne mūsu daļa... Steigšus uzņēmis sakarus ar Leņingradu, lai pārliecinātos, vai dzīvesbiedre patieši izbraukusi, un saņēmis apstiprinājumu. Gāja laiks, un arī vilciens gāja arvien tuvāk Daugavpili, bet nekas vēl nebija iesākts, un attiecīgi aizvien mazākas kļuva izredzes kaut ko pa-

Par morāles tēmām

spēt. Kā vienīgā palīdzības vieta vairs šķita redakcija — lūdzu, lūdzu, piezvaniet uz Daugavpils dzelzceļa staciju.

Nevar noliegt, ka redakcijas darbinieki ir specializējušies daudzās nozarēs, taču nevar arī apgalvot, ka viņiem būtu jāzina itin viss. Bet nebija laika pārdomāt, konsultēties, noskaidrot, vajadzēja nekavējoties rīkoties. Diemžēl tuvāko desmit minūšu laikā telefoniskos sakarus ar kaļminu rajona centru nekādā neizdevās nodibināt. Varbūt tomēr krāsas sabiezinātas, varbūt rīkojas arī Aglonas stacijas darbinieki? Zvanu turp.

— Vai var palūgt stacijas priekšnieku?

— Nu.

— Vai tāpat jūs būtu stacijas priekšniece?

— Nu, kas ir?

— Un seko saruna, kuru vērts būtu pilnībā citēt, taču tā ir par

garu. Izriet viens — viņa nepalīdzēs, jo, pirmkārt, nezina, kam palīdzēt. (Kāpēc jau pirmajā sarunā ar pilsoni Boru nepajautāja viņa uzvārdu?) Nezina vaģona numuru. (Bet sastāvs taču nav bezgalīgs, un Bors taču sniedz aptuvenu orientāciju — uz 8. vaģonu.) Nepalīdzēs, jo viņai par to «tūks» (No kā, par ko?) Ja pasažiere ir ievietota slimnīcā kādā no caurbrauktajām pilsētām,

lai biedrs Bors apzvāna gan tās, gan arī visas milicijas nodaļas! — Bet tomēr sazinieties ar Daugavpili!

— Jau zvanīju.

— Tātad es jums zvanīšu pēc vilciena atiešanas no stacijas, lai uzzinātu, ko Daugavpili noskaidrojāt.

— Ko lai es viņiem prasu, ja nezinu uzvārdu?

Un tā tālāk. Pielieku šai bezcerīgajai sarunai punktu un nolēmu vienkārši konsultēties ar Līvānu dzelzceļa stacijas priekšnieku J. Vaļvodu. Viņa izklāstījumā lieta šķiet pavisam vienkārša. Daugavpils stacijā bija visas iespējas ar pavadonu starpniecību noskaidrot, ir vai nav vilcienā Aglonas pasažiere, kas bija ļoti svarīgi, lai tad meklēšanu uzsāktu uz otru galu no Aglonas stacijas. Vēl jo vairāk tāpēc, ka Daugavpili vilciens stāvēja 20 minūtes. Diemžēl mūsu sarunas

laikā tas jau dodas tālākajā ceļā...

Vēl sekoja daudzas telefona sarunas. Pasažiere laimīgi atradās. Nobeigumā notika jau minētā telefoniskā sazināšanās ar Isto stacijas priekšnieku V. Mikulovu, kuru atvaļinājuma laikā aizvieto T. Karpenko.

— Saprotiet, ja pasažieris ceļā saslimst un tiek nogādāts slimnīcā, tiek telegrafēts uz to staciju, līdz kurienei viņš brauca.

Ļoti jauki. Turpmāk es to zināšu, un leģaumējiet arī jūs, rajona iedzīvotāji, potenciāli dzelzceļa transporta pasažieri. Tikai, ko nozīmē T. Karpenko vārdi par visu slimnīcu apzvanīšanu? Ja šo paskaidrojumu pilsonis Bors būtu saņēmis pašā sākumā, ak, cik daudz uztraukumu būtu gājis secen.

— Viņa nevarēja neko palīdzēt, jo, kad piezvanīta uz Daugavpili, vilciens jau bija aizbraucis tālāk. — priekšnieks ir savas aizvietošanas pusē.

— Kad mēs ar viņu sarunājāmies pirmo reizi, vilciens nupat nupat tuvojās stacijai.

...Kārtējais, ierēdnieciskums. Kārtējās bailes no instrukcijās neparedzētas rīkošanās. Kārtējais iniciatīvas trūkums cilvēka apkalpošanas sfērā. Un cilvēciskas iedzīvināšanās trūkums.

Bet kopumā, zinot leņingradiešu apbrīnojamu gatavību palīdzēt, pretimnākšanu, laipnību un atsaucību, sava rajona iedzīvotāju vietā par šo gadījumu man ir kauns Leņingradas priekšā.

L. SILA

«Nav cildenākas un atbildīgākas misijas kā nosargāt un nostiprināt mieru un savaldīt agresijas un militārisma spēkus tagadējās paaudzes un nākamo paaudžu dzīvības vārdā. Sociālisma ideāls ir pasaule bez kariem un bez ieročiem.»

(No PSKP Programmas)

Pret postu, pret karu

Reiz žurnālista gaitas mani aizveda Polijā, kad tur notika Miera velobrauciens. Atceros, kāds tā posms sākās mazā pilsētiņā netālu no Varšavas. Kamēr rītenbraucēji gatavojās maratonam, mēs ar kolēģi no Portugāles nolēmām pastaigāt pa ielām.

Tiklīdz bijām mazliet attālinājušies no centra, ar tā cilvēku drūzmu, aiz zema žoga ieraudzījām kapsētu. Zvaigznītes uz kapu plāksnēm liecināja, ka tur apbedīti mūsējie — 7387 padomju cilvēki, kas bija ziedojuši dzīvību par uzvaru pār fašismu, tātad par mieru virs zemes. Trīs tūkstoši plāksņu it kā apbedzināja sirdi ar vienu vārdu «Nezināms».

Portugāļu žurnālists valcājoši palūkojās uz mani, un es sāku viņam skaidrot, kaut gan nepratu viņa valodu. Baidot mans ceļabiedrs pamāja ar galvu — bija sapratis. Pēc tam lūdza precizēt: 7387 kritušie visā Polijā vai tikai šeit? Es paskaidroju un redzēju, cik pārsteigts viņš jutās. Vēlāk, kad mēs automašīnā sekojām rītenbraucēju karavānai, viņš visu laiku sēdēja ļoti domīgs, bet vakarā ienāca pie manis viesnīcas numurā un krieviski teica «paldies» — vienīgo vārdu, ko zināja. Pēc tam jau ar zīmēm paskaidroja, ka jūtas satriekts un ka par redzēto katrā ziņā uzrakstīs savai avīzei, kaut gan tas neietilpst sporta reportiera pienākumos.

Es ne vienu reizi vien esmu vērojis šādu izbrīnu, redzējis, cik maz Rietumos zina, ko mūsu tautai prasīja uzvara pār fašismu. Es par šo parādību runāju tāpēc.

ka arī šajā nezināšanā sakņojas kapitāla zemēs vēl arvien pastāvošie priekšstatī par kaut kādu «agresivitāti», kas piemītot mums, padomju cilvēkiem.

Sos priekšstatus atspēko pati dzīve un vēsture. Krievijā uzvarējušās padomju varas pirmais dekrēts bija Dekrēts par mieru. Tā pirmās rindās ietverts ļoti vienkāršs un katram cilvēkam saprotams priekšlikums: «Strādnieku un zemnieku valdība... ieteic visām karojošajām tautām un to valdībām nekavējoties uzsākt sarunas par taisnīgu un demokrātisku mieru.»

Paģājuši gandrīz septiņdesmit gadi, un PSKP Programmas jaunajā redakcijā, ko pieņēma partijas XXVII kongresā, lasām: «Sociālisms ir sabiedrība, kuras nolūki un rīcība starptautiskajā arenā vērsti uz atbalsta sniegšanu tautu centieniem pēc neatkarības un sociālā progresa un pakļauti galvenajam uzdevumam — miera saglabāšanai un nostiprināšanai.»

Visa pasaules pirmās sociālistiskās ārpolitikas vēsture liecina par konsekventu un neatlaidīgu cīņu par mieru, par atbrūnošanos un sociālo progresu. Šīs politikas pamatā bijuši un paliek principi, kas itika izstrādāti Padomju valsts pastāvēšanas sākotnē, kad mūsu partiju vadīja dižais Lenīns. Tie ir proletāriskā internacionālisma un dažādas sociāli ekonomiskās iekārtas valstu mierīgas līdzpastāvēšanas principi.

Protams, aizvadītajos gadu desmitos notikušās milzīgās pār-

maiņas. Fašisma un japāņu militārisma sagrāve otrā pasaules kara laikā, sociālistiskās iekārtas

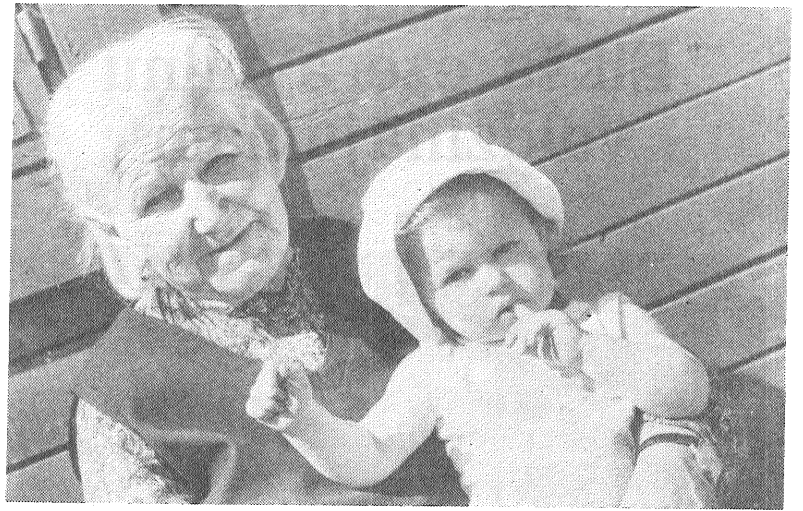
nodibināšanās milzīgās teritorijās, sociālistiskās sadraudzības izveidošanās un nostiprināšanās pašos pamatos grozījusi spēku samēru par labu tautām, kas cinās par sociālo progresu, demokrātiju, nacionālo brīvību un mieru. Tālāk attīstījušies PSRS miermīlīgās ārpolitikas teorētiskie pamati un prakse. Tieši šādas mūsdienu pasaules realitāšu radošas analīzes iespējams parraugs ir PSKP CK Politiskajā referātā partijas XXVII kongresam un partijas Programmas jaunajā redakcijā ietvertie atzinumi un secinājumi, kas attiecas uz PSKP un Padomju valsts ārpolitisko darbību. Viens no šiem principiālajiem secinājumiem ir tāds, ka tagad mierīgai līdzpastāvēšanai nav alternatīvas, ka nav iespējams uzvarēt bruņotās sacensībā, ne arī pašā kodolkarā. Taisni tāpēc tagadējā situācija prasa pāriet uz jaunu politiskās domāšanas veidu un iemācīties sarežģīto mākslu dzīvot mierā un sadarboties.

Diemžēl Rietumu imperiālistiskās aprindas joprojām liek uzsvāru uz spēka, agresijas un diktāta politiku, pastiprina bruņošanās. To avantūristiskajam kursam mūsu partija un valsts liek pretīm plašu miera ofensīvu, konkrētas ārpolitiskas iniciatīvas kara draudu novēršanā un vienģabalainu rīcības programmu, kuras realizēšana ļautu cilvēcei sākt trešo gađu tūkstoti bez kodolarsenāļiem, ar ciešu pārliecību, ka virs mūsu brīnīšķīgās pianētas vienmēr būs mierīgas debesis.

Padomju Savienības miera ofensīva rod aizvien aktīvāku atbalstu visos kontinentos, jo tā atbilst visos labas gribas cilvēku interesēm un centieniem, viņu pārliecībai, ka sociālisms un miers nav šķirami.

A. DRUZENKO,

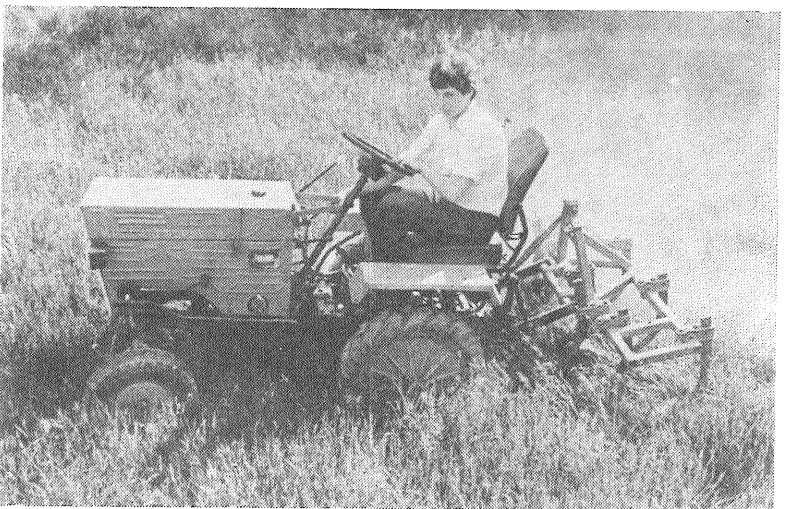
PSRS Žurnālistu savienības («Pravdas» Preses birojs)

Lai vienmēr spīd saule!

P. PETERSONA fotoetide

Skolēnu jaunrade

UKRAINAS PSR. Simferopoles Pionieru parkā notika tehnisko un lietīšķās mākslas pulciņu locekļu darbu izstāde.

Fotouzņēmumā: minitraktors ar piekaramo inventāru paredzēts aršanai, kultivēšanai un sējai. To ar tēva un vecākā brāļa palīdzību izgatavojis Sergejs Peresipko. Izmantots motorollera «Muravej» dzinējs un automašīnas «Moskvič-401» aizmugures tilts.

TASS fotohronika

PADOMJU CELTNIECĪBA

Uz atturību ceļš nav viegls

29. jūlijā Rožkalnu ciema Tautas deputātu padomes 18. sasaukuma 7. sesija izskatīja jautājumu «Latvijas PSR Augstākās Padomes Prezidija dekrēta (1985. g. 24. IV) «Par pasākumiem žūpības un alkoholisma apkarošanas pastiprināšanai un kandžas tecināšanas izskaušanai» izpildes gaita ciemā». Ziņoja ciema izpildkomitejas priekšsēdētājs S. Kalvāns.

Paģājušajā gadā trijos ciema veikalos no pārdošanas tika izņemti alkoholišķie dzērieni. Tos varēja iegādāties tikai 45. veikalā. Sogad, sākot ar 15. jūliju, arī šajā veikalā tirgošanās ar alkoholišķajiem dzērieniem nemta stingrā kontrolē. Ar izpildkomitejas lēmumu noteikts, ka pārdot veibincšos dzērienus atļauts tikai vienu reizi nedēļā — piektdienās no pulksten 14.00 līdz 16.00. Lai novērstu iespēju realizēt šnabi citās dienās, izveidota komisija, kas uzskaita pudeles pirms un pēc tirgošanas.

Paģājušs gads, kopš ciemā darbojas žūpības apkarošanas komisija. Sogad tā izskatījusi 14 lietas, iekasējusi 170 rubļus soda naudas, tomēr komisija vēl pilnībā neizmanto savas iespējas. Komisija vada saimniecības priekšsēdētāja vietnieks V. Krauklis. Alkoholišķa apkarošanā iesaistījušies arī brīvprātīgie kārtības sargi, lielu darbu veic to vienības priekšsēdētāja vietnieks N. Jakimovs.

Debatēs uzstājās deputāti V. Krauklis, J. Bekešs, M. Kusina, T. Augšpūle. Viņu runās izskanēja daudzas kritiskas piezīmes. Piemēram, attiecībā uz alkoholišķajiem dzērieniem, kuri gan no veikalēm izņemti, bet to vietā nav nekas likts, Trūkst sulu un citu atspirdzinājumu. Ciema deputāti aktīvāku un enerģiskāku vēlas redzēt milicijas iecirkņa pilnvaroto N. Denisovu. Kritiski tika novērtēti arī tāds fakti, ka atturības veicināšanas biedrībā ir tikai 15 biedri no kolhoza «Dzintars» un pieci — no Rimičānu astoņgadīgās skolas. Par

retu notikumu kļuvusi alkohola lietošana darba vietās, tomēr tā ir jāizskauž jau tuvākajā laikā visā pilnībā. Un pēc iespējas jāaizskēro tam ceļš uz sadzīves pasākumiem. Diemžēl visās ģimenes svinībās vēl tiek lietots alkohols.

Sesijā kā pozitīvu faktu minējām patīkamu notikumu ciema dzīvē — gatavošanos saimniecības komjaunatnes sekretāra S. Malnača kāzām, kas bija paredzētas bez alkoholišķo dzērienu lietošanas. Nu tās jau ir notikušas — jautras, skaistas. Ceram, ka jaunieši pārņems šo jauko tradīciju — nesagandēt kopdzīves sākumu ar grādīgajiem dzērieniem.

Kaut arī ir notikuši sarīkojumi bez alkohola postošās klātbūtnes, diemžēl kultūras un sporta organizatoru darbs mūs vēl ne visai apmierina. Arī debatēs viņu adresē izskanēja kritika par to, ka netiek nodrošināta pilnvērtīga cilvēku atpūta.

Darbu žūpības apkarošanā novērtējam ļoti paškritiski. Lēmumā tika ierakstīts, ka ciema izpildkomitejas darbs ir nepietiekams, ka jāaktivizē kārtības sargu, biedru tiesas, žūpības apkarošanas komisijas, kā arī visa ciema aktīva darbs. Bez tam lēmumā lūdzām rajona izpildkomiteju dot rīkojumu Rimičānu veikalā Nr. 45 izņemt no tirdzniecības stībrinātos vīnus.

Jautājums par alkoholišķa apkarošanu mūsu darba kārtībā joprojām paliek ar numuru viens.

S. KALVĀNS,
Rožkalnu ciema padomes priekšsēdētājs

KO ESAM MACIJUSIES?

Saspringtā darbā — rūpes kopīgas

Rajona laukkopjiem iestāties saspringtā darba periods. Visi lauksaimniecības darbi saplūst vienkopus, un nākas tos organizēt trijos galvenajos virzienos: ražas novākšanai, zemes gatavošanai sējai, kā arī — lopbarības gatavošanai. Pēdējo vajadzētu iztirzāt sīkāk.

Sogad, patiecoties labiem laika apstākļiem, visi lauku darbi varēja sākties daudz agrāk nekā citus gadus — gan sēja, gan zaļā plauja. Taču vēl šobrīd uz lopbarības sagādi atsauca dažu saimniecību vadītāju un partijas organizāciju sekretāru neorganizētība, tūlīgums jūnija pirmajā dekādē. Tad viņiem šķita, ka ar siena plauju jānogaida, jālauj zālei paaugties. Taču tempu zaudēšana novedusi pie tā, ka tieši šīs saimniecības šobrīd atpalek lopbarības gatavošanas plāna izpildē. Pašu lēnīguma rezultāti acīmredzami: līdz jūlijā beigām skābsiena gatavošanas plānu nav izpildījis kolhozs «Dubna» — 84 procenti, sovhozs «Rušona» — 91 procenti. Tiesa, patiecoties labākajām saimniecībām, kolhozas «Sīlukalns» (141 procenti), Kirova kolhozam (140 procenti), «Sarkanā ausma» (131

procents), rajons kopumā plānu izpildījis par 111 procentiem.

Skābarības gatavošanā atpalek daudzas saimniecības: sovhozs «Rudzāti» — 65 procenti no plāna, Suvorova kolhozs un «Rīts» — pa 78 procentiem, sovhozs «Rušona» — par 90 procentiem u. c. Visvairāk skābarības gatavojis Dzeržinska kolhozs — 145 procenti, kolhozi «Sarkanā ausma» — 124 procenti, «Krasnij Oktjabrj» — 121 procenti. Vidēji rajonā jau sarūpēti 103 procenti no plānotā skābarības daudzuma. Neskatoties uz optimistisko ainu, karote darvas tomēr spēj sabojāt mucu medus.

Saimniecības, kuras jau paguvušas sarūpēt pietiekamu daudzumu siena un skābsiena, sākušas gatavot skābarību.

Kaut arī kopumā aina ir apmierinoša, tomēr šo lopbarības veidu gatavošana rit nevienmērīgi. Visskaidrāk tas redzams, rēķinot lopbarības daudzumu uz vienu nosacīto liellopu. Vismazāk tā gatavots sovhozā «Rudzāti» — 3,5 centneri barības vienību. Tas ir divreiz mazāk nekā «Dzintarā», kur ir augstākais rādītājs rajonā — 8,7 centneri. Ne pārāk labi rit darbs kol-

hozā «Aglona» — 5,1 centners, toties labi pastrādāts kolhozā «Sīlukalns» — 8,3 centneri, «Sarkanā ausma» — 7,7 centneri. Vidēji rajonā gatavoti 6 centneri barības vienību uz katru nosacīto liellopu.

Sēto un dabīgo zālāju pirmā applaušana veikta 22 345 hektāru platībā, kas ir 85 procenti no rajona saimniecību kopējās zālāju platības. Bez šaubām, jāpiekrīt tam, ka lielu daļu no valikušajiem laukiem ir grūti nopļaut mehānizēti, tur būtu nepieciešams roku darbs. Saimniecības gandrīz puse visu iedzīvotāju ir pensijā, taču, ja lūgtu tālāk, droši vien viņi neatteiktos palīdzēt.

Lai papildinātu lopbarības krājumus, lielāka uzmanība jāpievērš atālam, jāizmanto vitamīnizēto miltu agregāti. Savukārt siena gatavošanā labu papildinājumu dos individuālais sektors.

Katram vadītājam, katram speciālistam šobrīd jābūt gādīgam saimniekam, jāmeklē jaunās iespējas, nevis jāvalno dažādi šķēršļi un apstākļi.

J. LIVMANIS,

Latvijas KP rajona komitejas instruktors

★ AKTUALITĀTE ★ AKTUALITĀTE ★ AKTUALITĀTE ★ AKTUALITĀTE

Salmus vākt lopbarībai!

Zināšanai: pēc zinātnieku T. Goldmaņa un A. Aizpurva datiem, vienā kilogramā vasarā, graudaugu salmu ir 0,30 — 0,34 barības vienības, 39 — 59 grami proteīna. Sausi ziemāju salmi ir kvalitatīvāki pakāisi par kūdru, uzlabo higiēnas, kos apstākļus fermās.

Līdz 11. augustam rajonā salmi lopbarībai bija savākti no 34 procentiem apkulto labības lauku. Diemžēl Aglonas padomju saimniecībā bija tikai 45 tonnas šādu salmu (5 procenti no plāna). Suvorova kolhozā — 70 tonnas (4 procenti).

Bet, lūk, Lenina kolhozā ļoti ākli rosās salmu savākšanas mehānizētie posmi. Un arīļ tūlīt

gatavo zemi ziemajiem. Saimniecībā lopbarībai savākts 60 procentu salmu. Pirmajā ražošanas iecirknī, kuru vada Jānis Znuņš, vasarāju salmus sapsesē ķipās un aiztransportē uz šķūni. Jāpiebilst, ka šajos salmos ir daudz zāļu un tie lieliski noderēs kā rupļā lopbarība. Saimniecībā iegājušies arī šāda prakse: vienkopus savēlkt simtiem tonnu salmu, krauj garas un platas stīpas, kuras īpaši rūpīgi izveido ar nolaidenām sānmālām, asu skaustu (lai nepielist un nepieputina).

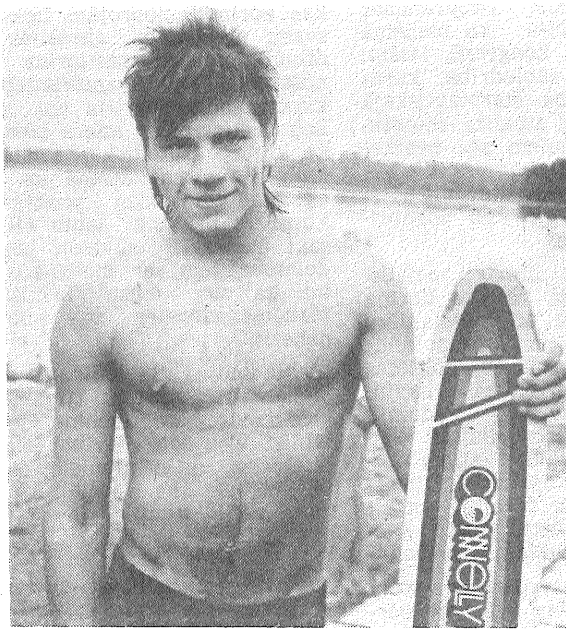
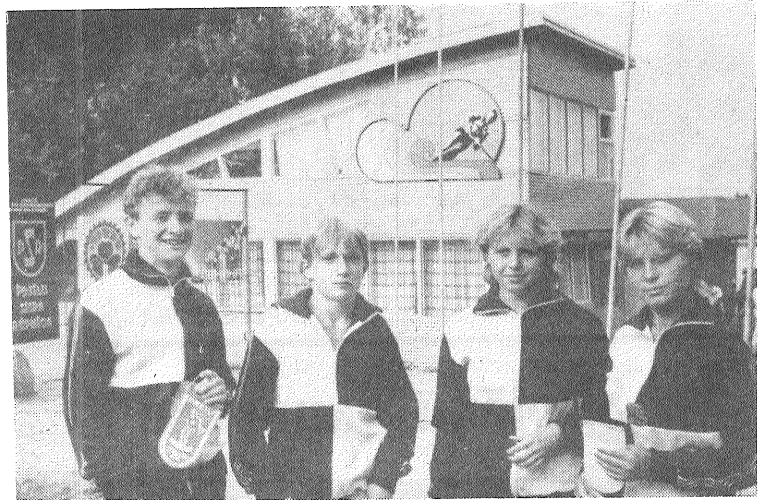
Mazliet atšķirīgu tehnoloģiju

izvēlēties kolhozs «Sīlukalns». Te salmus no kombainiem izlaiž vālos. Kad apzūst, tad satin rituljos, tos savāc un krauj stīpās. Katru dienu strādā trīs ritulu un viena ķīpu prese, divi iekrāvēji. Novākta apmēram puse platību.

Cik nozīmīga loma pleškirta salmiem, to liecina arī citu kolhozu darbs. Pašreiz svarīgi laukus pēc iespējas ātrāk atbrīvot: tad saglabāsies salmu vērtīgās barības īpašības, būs iespēja tirumus saviļcīgi lobīt un art.

A. MEZMALIS

Pakļaujoties Eikša ezera viļņu valdzinājumam

SPORTS

No 7. līdz 10. augustam starpkolhozu celtniecības organizācijas sporta bāzē risinājās PSRS jaunatnes čempionāts. Jāņa Kokina audzēkņiem (attēlā — no labās) Ralsai Ivāņānei, Valentīnai Sisojevai, Guntaram Kokinam un Jevģenijam Romanovam šis bija pirmās valsts mēroga sacensības.

Trīs dienas spēkiem mērojās astoņu sporta biedrību pārstāvji no Maskavas, Leningražas, Minskas, Kijevas, Andropovas un Rīgas. Čempionāta dalībnieku skaits ievērojami pārsniedza iepriekšējo gadu līmeni.

Sportistus sveica Latvijas KP rajona komitejas sekretāre Irīda Jansone, Latvijas LKJS rajona komitejas otrā sekretāre Vilhelmine Jakimova, sacensību galvenais tiesnesis Sergejs Jefimuškins (Maskava).

Sacensību pirmā diena bija arī visveiksmīgākā mūsu republikas jaunajiem ūdenslīpotājiem. Sīloma par PSRS jaunatnes čempionu kļuva Rīgas 3. vidusskolas audzēkņis Gints Runģis (attēlā).

Vēl pāris nedēļas, un vasaras saules siltumu nezaudējušie Eikša ezera ūdenī atkal viltinās pie sevis ūdenslīpotājus. Ūdeni valdzinājumam septembra sākumā ļausies republikas čempionāta dalībnieki.

L. STRODES teksts, J. SILICKA foto

So seno tautas gudrību laikam gan nenoliegs neviens. Vienīgi zēl, ka mūsu steidzīgajā un nervozajā gadsimtā tik reti gadās ielūkoties smieklu vācēlītē. Tāpēc nedrīkst palaist garām pat vismazāko iespēju pasmieties.

Vai atceraties, ka šī gada pavasarī, pašā Smieklu dienā, Preiļos viesojās visā republikā ļoti pazīstamais humorists Zanis Ezītis? Tikšanos noorganizēja grāmatu draugu biedrības rajona pirmorganizācija. 16. augustā grāmatu draugi mūs atkal aicina uz rajona kultūras namu, kur notiks vakars «Humors, veselība, humors». Tajā piedalīsies feļetonu, estrādes miniatūru un parodiju autors un izpildītājs Mihails Vjadro, kā arī psihologs Mihails Nabels. Būs par ko pasmieties, būs par ko padomāt. Piebildīšu, ka M. Vjadro ir vairāku A. Raikina un G. Hazanova lasīto monologu autors.

Tātad — 16. augustā pulksten 19.00 tiksimies rajona kultūras namā, smiesimies no visas sirds un būsim veseli.

L. BIRZNECE

Smaidīsim!
Un būsim veseli.

Redaktors V. PETROVS

TV Viļņa

14. augustā, 9.00 — «Panorāma», 9.35 — Dokumentālā filma, 10.00 — TV skolēniem, 10.30 — Mākslas filma «Suna Cevila piedzīvojumi», 4. un 5. sērija, 11.25 — Koncertfilma, 12.00 — Daba un mēs, 12.30 — «Albatrosa» pēdējais reiss, filmas 3. sērija, 13.35 — Zinas, 18.00 — Zinas, 18.10 — Cilvēks: Sabiedrība, Likums, 18.40 — Populārzinātniska filma «Kontakts», 19.00 — Zinas, 19.05 — Dzied Tartu vīru koris «Gaudeamus», 20.00 — «Panorāma», 20.30 — Labu nakti, mazuli! 21.00 — «Laiks», 21.40 — Filmas «Kapteini Grantu meklējot» 5. sērija, 15. augustā, 9.00 — «Panorāma», 9.35 — Koncertfilma 10.00 — Filmas «Suna Cevila piedzīvojumi» 6. un 7. sērija, 10.50 — Mūsu zemes māksla, 11.35 — Filmas «Albatrosa» pēdējais reiss, 4. sērija, 12.40 — Zinas, 18.00 — Zinas, 18.10 — TV skolēniem, 18.40 — Zinas, 18.45

— Māksla, 20.00 — «Panorāma», 20.30 — Labu nakti, mazuli! 21.00 — «Laiks», 21.40 — Filmas «Kapteini Grantu meklējot» 6. sērija, 22.45 — Zinas, 23.00 — Klasiskās mūzikas koncerts, 23.55 — Mākslas filma «Fronte bez zēlastības», 9. sērija.

16. augustā, 9.00 — «Panorāma», 9.35 — Rīta vingrošana, 9.50 — Dokumentālā filma, 10.20 — TV skolēniem, 10.50 — Veselība, 11.20 — Koncertfilma, 12.00 — «Panorāma» (krievu val.), 12.30 — Dokumentālā filma, 13.15 — Bērniem, 13.45 — Skolu pašdarbības koncerts, 14.30 — Mākslas filma «Sudrabotās taures», 15.45 — Dzied P. Zaremba, 16.05 — Piecgade: pašrinājums, 16.35 — Mūzika, 17.10 — Jaunatnei, 17.55 — Zinas, 18.05 — Lauku kapēlas koncerts, 19.25 — Zinas, 19.30 — Dzied E. Kanava, 20.00 — «Panorāma», 20.30 — Labu nakti, mazuli! 21.00 — «Laiks», 21.40 — Filmas «Kapteini Grantu meklējot» 7. sērija, 22.40 — Zinas, 22.55 — Dejas, 24.00 — Filmas «Fronte bez zēlastības», 10. sērija.

36. PROFESIONĀLI TEHNISKA VIDUSSKOLA

1986. — 1987. mācību gadā uzņem audzēkņus šādās specialitātēs:

ar astoņgadīgo izglītību — nepārtrauktās stikla šķiedras ieguves operatori,

spolētājas, audējas kontrolieres, sievietes apģērbu drēbnieces (mācības latviešu valodā), šķeterētājas (mācības krievu valodā).

Mācību ilgums 3 gadi. Audzēkņi saņem 50 procentus no nopelnītā.

Ir bezmaksas uzturs, kopmītne un apģērbs.

skaitļojamo mašīnu operatori (stipendija 30 rbļ.),

Ar vidusskolas izglītību — spolētājas šķeterētājas (stipendija 30 rbļ.) un bāzes uzņē-

muma piemaksa 50 rbļ. un 50 procenti no nopelnītā).

Mācības notiek latviešu valodā. Mācību ilgums 1 gads. Ir bezmaksas kopmītne.

Iestājoties skolā, jāiesniedz: iesniegums (aizpilda uz vietas),

dokuments par izglītību, dzimšanas apliecība vai noraksts,

dzīves vietas izdota izziņa, veselības pārbaudes izziņa (086/y forma),

4 fotokartītes 3x4 cm, raksturojums,

drēbniecēm un skaitļojamo mašīnu operatoriem — nosūtījums no darba vietas.

Izziņas par telefonu: Valmierā 32345 vai 32155.

Skolas adrese: Valmierā, Vadu ielā 3.

Administrācija

«MEDICINA REIZE IR AMATS, ZINĀTNE UN MĀKSLA».

(P. Stradiņš)

2. MEDICINAS SKOLA

uzņem audzēkņus līdz 30 gadu vecumam 1986. — 1987. mācību gadam ar astoņgadīgo, nepilnu vidusskolas un vidusskolas izglītību šādās specialitātēs (apmācības latviešu un krievu valodā):

feldšeri laboranti, medicīnas māšas — mācību ilgums attiecīgi 2 gadi un 10 mēneši un 1 gads un 10 mēneši,

feldšeri — mācību ilgums attiecīgi 3,5 gadi un 2,5 gadi.

Dokumentus pieņem pēc vispārējiem noteikumiem: ar astoņgadīgo izglītību — no 1. jūnija līdz 31. jūlijam, ar vidusskolas izglītību — no 1. jūnija līdz 14. augustam.

Personām ar astoņgadīgo izglītību šogad tiek rīkota 2 etapu uzņemšana: 1. etapam iestājsāmenī no 25. jūnija līdz 5. jūlijam, 2. etapam — no 1. augusta līdz 20. augustam. Personām ar vidusskolas izglītību iestājsāmenī no 1. augusta līdz 21. augustam.

Reflektantiem ar astoņgadīgo izglītību jākārto iestājsāmenī matemātikā (vārdos) un latviešu vai krievu valodā (diktāts), ar vidusskolas izglītību — ķīmijā

BARKAVAS 67. PTV

aicina mācīties šādās specialitātēs:

lauku celtniecības meistars,

3. klases traktorists,

plaša profila traktorists mašīnists remontatlēdznieks, «C» kategorijas šoferis,

augļkopības un dārzenkopības meistars.

(vārdos) un latviešu vai krievu literatūrā (sacerējums).

Personas, kuras astoņgadīgo skolu vai vidusskolu beigušas ar atzīmēm «4» un «5», tiek uzņemtas feldšeru laborantu (un medmāsu nodalās bez iestājsāmeniem pēc iepriekšējām pārrunām ar uzņemšanas komisiju.

Ārpus konkursa pēc nokārtotiem iestājsāmeniem ieskaita personas ar vietējo medicīnas iestāžu vadītāju izsniegtiem norīkojumiem, personas ar kolhozu, sovhozu un citu uzņēmumu nosūtījumiem, personas ar darba stāžu ne mazāku par 2 gadiem, bāreņus, kas palikuši bez apgādniekiem, no Padomju Armijas demobilizētos karavīrus.

Skolas galvenā mācību un prakses bāze ir P. Stradiņa Republikas klīniskā slimnīca.

Pēc skolas beigšanas mācību un sabiedriskā darba teicamnieki var turpināt izglītību augstākajās mācību iestādēs ar skolas rekomendāciju.

Uzņemšanas komisijas darba laiks no plkst. 10.00 līdz 17.00, sestdienās no plkst. 10.00 līdz 13.00.

Skolas adrese: pasta indekss 226002, Rīgā, Pilsonu ielā 13, P. Stradiņa Republikas klīniskās slimnīcas teritorijā. Saticīme ar 6. trolejbusu līdz slimnīcai, ar 2. tramvaju līdz Aģenskalna tirgum. Telefoni: 612833 vai 611030.

Mācību ilgums — trīs gadi.

Uzņem jauniešus un jauniešus ar 8 klašu izglītību.

Mācības notiek latviešu valodā.

Ir kopmītne.

Adrese: 229234, Madonas rajons, Barkava. Tālrunis 36501.

VIĻĀNU

41. PROFESIONĀLI TEHNISKA VIDUSSKOLA

aicina mācīties šādās specialitātēs:

apgaismes, spēka tīklu un elektroiekārtu elektromontieris (vienlaicīgi iegūst «C» kategorijas autovadītāju tiesības; mācību laiks — 3 gadi; uzņem jauniešus ar astoņgadīgo izglītību);

apgaismes, spēka tīklu un elektroiekārtu elektromontieris (mācību laiks — 1 gads; uzņem jauniešus ar astoņgadīgo un vidusskolas izglītību).

Skola maksā stipendiju, nodrošina ar bezmaksas uzturu, apģērbu, kopmītņiem.

Mācības notiek latviešu un krievu valodā.

Nodarbību sākums — 1. septembrī.

Tiem, kuri nosūtīti mācīties stipendiju maksā uzņēmums.

Skolas adrese: 228150, Rēzeknes rajons, Viļāni, Kultūras laukumā 1, telefoni — 2150, 2321.

Vēl skaistas ausmas būs, un rieti nesmos.

Ik ziedu naktī veldzēs rāsas malks,

Bet tavu pusdziedāto dzīves dziesmu

Nu tālāk vēji kapu kokos šalks.

(B. Saulītis)

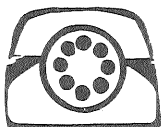
Dalām bēdu smagumu ar VI-TĀLIJA RUBENA piederīgajiem, viņu pāragri smiltājā pavado. Tuberkulozes slimnīcas kolektīvs

Izsakām dziļu līdzjūtību Valentīnai Utinānei un piederīgajiem. MAMINU kapu kalniņā izvadot.

Darba biedri

Laikraksts «Leņina Karogs» iznāk otrdienās, ceturtdienās, sestdienās latviešu un krievu val.

«Ленина Карогс» («Ленинское знамя»), Газета Прейльсконого районного комитета Коммунистической партии Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке, г. Прейли, Латв. ССР. Издательство «Звайгзне», г. Рига, ул. М. Горького, 105.

REDAKCIJAS ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1.

TĀLRUNI: redaktoram — 22059, redaktora vietnieci izdevumam krievu valodā un atbildīgajam sekretāram — 22154, redaktora vietniekam, lauksaimniecības un partijas dzīves no. daļām — 21996, rūpniecības un celtniecības nodaļai — 21759, vēstulju, sabiedrisko organizāciju un skolu dzīves nodaļai — 22203, informācijas nodaļai — 21769, fotokorespondentam — 21985, grāmatvedībai, uzzīņām par studijām — 22305.

Tir. 13 248 eks. (latv. val. 9 543 eks., krievu val. 3 705 eks.).

Laikraksts iespiests Latvijas PSR Valsts izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības lietu komitejas Daugavpils tipogrāfijā 228400, Daugavpils, Valkas ielā 1. Indekss 68169

1. nos. Iespiedokšne. Ofsetiespiedums. Pas. 988.